

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Be-reshit

Shelomoh ben Yitshaḳ

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

ב

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-10050

גל-פני תרח אביו בארץ מולדתו באור
 מפטיר בשדים: כט ויפקח אברם ונחור להם
 נשים שם אשת-אברם שרי ושם אשת
 נחור מלכה בת-הרן אבי-מלכה ואבי
 יסכה: ל ותהי שרי עקרה אין לה ולד:
 לא ויפקח תרח את-אברם בנו ואחילוט
 בן הרן בן-בנו ואת שרי כלתו אשת אברם
 בנו ויצאו אתם מאור בשדים ללכת ארצה
 כנען ויגזאו עד-הרן וישבו שם:
 לב נתינו ימי-תרח חמש שנים ומאתים
 שנה וימת תרח בהרן:

קט. בעלאל. סימן אכ"י יסכ"ה לו"ה ומפטיר דני
 עקרה בישעה סימן ג' ד

פ פ פ

יב א ויאמר יהוה אל-אברם לך-לך
 מארצה וממולדתך ומבית
 אביך אל-הארץ אשר אראך: ב ואעשה
 לגוי גדול ויאברכך ואגדלה שמך והיה
 ברכה: ג ואברכה מברכך ומקללך אאר
 ונברכו בך כל משפחת הארמה: ד וילך
 אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו

לוט

רשי

באורא דכסדאי: כט ונסיב אברם ונחור
 להון נשין שום-איתת-אברם שרי ושום
 אמת נחור-מלכה בת-הרן אבוקה דמלכה
 ואבוקה דיסכה: ל ותהו שרי עקרה לית
 לה ולד: לא ודבר תרח ית-אברם בריה
 וית-לוט בר-הרן בר-בריה וית-שרי
 כלתיה אמת אברם בריה ונפקו עמהון
 מאורא דכסדאי למיזל לארעא דכנען ואתו
 עד-הרן ויתבו שם: לב ותו יומי-תרח
 מאתן וחמש שנין ומית תרח בהרן:

פ פ פ

א ואמר יי לאברם איזיל-לך מארצה
 וממולדתך ומבית אבוק
 לארעא דאחויך: ב ואעבדיך לעם סג
 ואברכיך וארבי שמך ותהא מברך:
 ג ואברך מברכך ומלטמך אלוט ויתברכו
 בדילך כל זרעית ארעא: ד ואזל אברם
 כמא דמליל עמיה יי ואזל עמיה לוט ואברם
 בר-שבועין וחמש שנין במפקיה מחרן:
 דבר

באוריס כבוד' וכן (שם יא) מאורת לפעובי כל חור וקבע עמוק קרוי חור: (כט) יסכה - זו שרה עלמס שמכנה כדור הקודש
 וסכל סוכין כיופיה (ס"ח) כיוז גלחור ורחו אותה שרי פרעה - ועוד יסכה לשון נסוכית וכן הוא בסנהדרין להדיא) כמו שרה לשון
 שרה: (לא) ויצאו אתם - ויצאתו ואתם עם לוט ושרי: (לב) וימת תרח בהרן - לאמר שיהא אברם מחרן וכל
 לארץ כנען והיה שם יתר נששים גנה שהרי כתוב ואחרם כן חמש שנים ושבעים גנה כלאתו מחרן ותרם כן שבעים גנה היה כמולד אחרם
 הריקמ"ה לתרח כמולד אחרם מחרן עדין נשאר משהו הרבה ולמה הקדים הכתוב מיתתו של תרא ליציאתו של אחרם שלא יחא הדבר
 חסרם לכל ויאורו לא קיים אחרם את כבוד אביו שהיה וכן הילך לו לשיך קראו הכתוב מת - (ס"ח ועוד) שהרשעים אף כמיהם
 קרוים מתים והגדיקים אף כמיתתן קרויים מיים סכ' וכמיהו כן ימירע כן איהו סי' - בהרן - הגו' והטובה לוטר לך עד אחרם חרון אף
 של חוקים:

חסלת אלה תולדות נח כד יד

אברם לאתנא דנורא דלא פלח למענותיה ולא הוה רשותא לנורא למוקדיה ובין אהפליג לבגדי דהרו למימר אילו
 נצח גמורוד אידיו מן סיעתיה ואילו נצח אברם אינו מן סיעתיה ובר המון כל עממא נבחוון מן דלא שלטת נורא
 באברם אמרו בלבדון תלא הרו אחיו באברם מלא קוסמין ותרשין ואיהו לחש עליו אישקא ודלא למקד ית אחיו מן
 יד נפלת אישקא מן שמייה מרוקא ואמרתייה ומיר הרו למיחמי תרה אבוי הוה איתקד בארעא גלדותיה בצמון נורא
 דעברו בשדאי לאברם אחיו : כט ונסיב אברם ונחור להון נשין שום אמת אברם שרי ושום אמת נחור מלקיא
 ברת הרו אבוי דמלקא ואבוי דקספה הוא שרי : ל והות וגו' : לא דדבר תרה ית אברם בריה ית לוט בר הרו
 בר בריה ית שרי בלתייה אמת אברם בריה ונפיק עמהון מאורא דב' דאי למיעל לארעא דקנען ואהו שר הרו נמי
 מן : לכ והו יומי תרה מאמן ותמש שנין ומית תרה בקרן :

פ פ פ

א ויאמר : לאברם איוול לך מארעך אהפוש מן גליותך פוק מבית אבויך ויל לארעא דאתונך :

ב ואעבונך לשם רב ואיקרינך ואבוי שמוך
 ורתיי סכרך : ג ואברך ית פתניא דפרסין גידיון בצלוי
 ומקרינו ית בנך ובלעם דמלשט יתרוני אילוט ויקטר גייה
 לפתניס דחרכ ויקרינון כך כל דרעית ארעא : ד ואול אברם
 היקיא דמליל : ליה ואול עמיה לוט ואברם בר שרעין וחמש
 שנין במפקיה מקרו :
 רשיי

א) לך לך להארתך ולמוכתך . ומס אעשך לגוי גדול . כאן יד אתה אכה לכמיס . ונוד שארעיסתך בעולם : (ב) ואעשך לגוי
 גדול . לפי שהדרך גורמת לעשה דברים ממעט פריה ורבייה ומנוגעת את המון ונוגעת את הסם לכן הווקק
 לעשה כרכות הללו שהכתיבו על הכמיס על המון ועל הסם (ס"ח) אהוואנדלה שנה הריני מוסף את על שנה שעד עכשו שנה אברם
 מכאן ותיק אברהם ואברהם עולה רמ"ח כנגד אברהם של אדם ברי"ט) : ואברך . כמון כ"ר : והיה ברכה . הסככות נעבות
 בידך עד עכשו היו בידי כרכתי לאדם ונח ומעכשו אתה תכרך את אשר תמשן כ"ר . דבר אחר ואעשך לגוי גדולה שאומרים אליה
 אברהם . וחכרתיך זה שאומרים אליה יתק . ואנדלה שנה זה שאומרים אליה יתק . יכול יהיו מותין כסלן ת"ל והיה ברכה כך
 מותין וולח כס : מארעך . והלא כבר יאל מש עם אביו וכא עד לתין חלא כך אחר לו התרחק עור משם ולא תכית אבין : אשר
 אראך . לא נלה לו חרך עיד כדי לחכסה בעיניו ולתת לו סכר על כל דבור ודבור כיוצא בו (בראשית כג) את נק את יתוך אשר
 אהבת את יתק כיוצא בו (שם) על אחד ההרים אשר תומר אלך כיוצא בו (ונח ב) וקרא עליה את הקריאה אשר אבוי דוכר אלך .
 ונברכו בך . יש אהבות רבות וזה פשוט אדם אומר לכמו תהא אברהם וכן כל ונברכו בך שנתקראוה מוכת (שם מוח) כך יכרך
 ישראל

מכלל יופי

שנתים שפתיס וביא בו להניח האלה וכן מאות
 הראוי מאורת בשקל שנות וליא
 נשרתה מפני האלה (כח) על (פני
 תרה) אביו כלומר כתיי אביו : (אור כשדים) : פירוש
 בקעה או עמק וכן ישעיה בל (כאורים ככרוי) . ודרש
 רכותנו ז"ל בו ידוע : (כט) ויקח אברם ונחור כמו שנות י
 ויבא משה ואהרן : (ל) אק לה ולר) : בוו תמורת הויר
 והוא שם בפלס חכס והוא תוספת באורוכן שופטיס יב ואשתו
 עקרה וליא ילדה דמווח :

פרשת לך לך
 יב) א) לך לך כן הוא מנהג הלשון כמו שמות יח
 וילך לו ירעה ה אלה לי כמדבר

כא שובכה לי : (אשר אראך) . אמרו כי כן מנהג הלשון
 להוסיף נ"ן באחרונה עו שיבלעה כדוש בכף הכנוי כשיבא
 בהפסק : (ב) והיה ברכה) - כמו ורתהויר והוא צווי
 במקום עתיד וכן דריס לכ
 או העיס והיה איס ברכה : ומות בהר עופדיה ואם
 בין בככים שים קנך והדומים
 להם . ופירשו אמר ליה כל כך תהיה ברכתך והצלחתך
 גדולה עד שתהיה ברכה לאחרים כי כשיברך אדם בנו יאמר
 לזה שם יברך ככרכת אברהם : (ג) (מכריכך) - לשון רבים .
 (וכקלך) - לשון יחיד ולא אמר לשון רבים כי מעטים
 יהיו המקללים אוהו ומכקשירעתו : (ונברכו בך) - פירוש
 שאני אברכם ויברכו בכותך לא מסבתם ובלעזאי שירא
 בנידעש

לוט ואברם בן-חמש שנים ושבעים שנה
 בצאתו מקרן : ה ויקח אברם ארתישרי
 אשתו ואת-לוט בן-אחיו ואת-כל-רכושם
 אשר רכשו ואת-הנפש אשר-עשו בקרן
 ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען :
 ו ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד
 אלון מורה והכנעני אז בארץ : ז ויבא
 יהוה אל-אברם ויאמר לו רעה אתן את-
 הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה
 אליו : ח וינתק משם הנהר מקדש לבית-
 אל ויש אלהה בית-אל מים והעי מקדש
 ויבן-שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה :
 ט ויסע אברם הלך ונסוע הנגבה : פ
 י ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה
 לגור שם כי-כבד הרעב בארץ : יא ויהי
 כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל-
 שרי אשתו הגהנא ידעתי כי אשה יפת-
 מראה את : יב ודעה כי-יראו אתך המצרים
 ויאמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו :
 יג אמרי-נא אחתי אתי למען יטב-לי
 בעבורך

ה ודבר אברם ית-שרי אחתיה וית-לוט
 בראחיה וית-כל-קניניהו די קנו וית-
 נפשתיא דשעבדו לאוריתא בקרן ונפקו
 למיזל לארעא דכנען ואתו לארעא דכנען :
 ו ויעבר אברם בארעא עד אתר שכם
 עד מישר מורה וכנענאה בכין בארעא :
 ז ואיתגלוי לאברם ויאמר לבנד אחתי-
 ארעא הדא ובנא תמן מדבא קדם ידאיתגלי
 ליה : ח ואיסתלק מתמן לשורא ממדנה
 לבית-אל ופרסיה למשכניה בית-אל
 ממערבא ועי ממדינתא ובנא-תמן מדבא
 קדם-י וצלי בשמא דיי : ט ונטל אברם
 אזיל ונטיל לדרומא : י ובהו כפנא בארעא
 ונתת אברם למצרים לאתותבא תמן ארי
 תקיף כפנא בארעא : יא ונהו כד קריב
 למיעל למצרים ואמר לשרי אחתיה ה-
 כען ידענא ארי אתתא שפירת-חיו את :
 יב ויהי כד-יחזון יתד מצראי וימרן
 אתתיה דא ויקשלתו יתי ויתיד וקיימו :
 יג אמרי-כען אחתי את בריל דיושיב
 לי

ישראל לאמר ישוּך אלהים כאפרים וכמנשה (ח) : (ה) אשר עשו בחרן - שהניסין תחת כנפי השכינה אברהם ונציר את
 האנשים ושרה ונצירת את הנשים ומעלה עליהם הכתוב כאלו עשום (לכך כתיב אשר עשו) ונצטו של ויקרא עבדים ושפחות סקני להם
 כמו (שם לא) עשה את כל הכבוד הזה (לשון קנין) (במדבר כד) ישראל עשה חיל לשון קונה ומכס : (ו) ויעבר אברם בארץ -
 כנען לתוכה : עד מקום שכם - להתפלל על בני יעקב כשיבאו להלחם לשכם : אלון מורה - הוא שכם הראיה בר גרזים וזה
 עיבל שם קבלו ישראל סבועת התורה : והכנעני או בארץ - היה הולך וכונס את חרץ ישראל מורעו של שם שחלקו של שם נפלה כשחלק נת את
 הארץ לכניו סאמר (בראשית יד) ומלכי דק ונגן שלם למיכ ויחזר ה' אל אברהם לרעה אתן את חרץ הזאת עתיד חני להחזירה לכנען
 שהם מורעו של שם : (ז) ויבן שם מזבח - על כשורת הורע ועל כשורת חרץ ישראל : (ח) ויעתק משם - חבלו : מקדש לבית
 אל - כשורתה של בית אל כשאלת בית אל כשורתה הוא שכתור בית אל מים : אהלו - אהלה כתיב בתחלה נטה את אהלי אשתו ויחזרו
 כך את שו"ר : ויבן שם מזבח - נתנבא שעתידין בניו להכשילם על עון עכו וקתפללם עליהם : (ט) הלוד ונסוע -
 למקום וסב כלן חדש או יותר ונסוע משם ונסוע אהלו במקום אחר וכל עסעיו הנגבה (כ) ללכת לדרומה של חרץ ישראל והיא לוד
 ירושלים (פירוש ירושלים היה בחלוצה העולם וסוף חרץ ישראל ה"ב בששים) שאז חלקו של יחודה שגשו בדקושה קלארץ ישראל ה'
 הנוריה שהיא נחלתו בראשית דבה : (י) רעב בארץ - באותה הארץ לנדה לנסותו חס ויכרה אחר דמרו של הק"ה וזאת לו ללכת
 אל

אָרְעָא : וְיַת נַפְשֵׁהּנָא דְמִיָּוִן :

מִשְׁרֵי חַיִּיזָא :

וְאִתְגַּלִּי"ו גוּי : וְאִתְחַלַּק מִתַּמְן גוּי : ט וְגַטְל אַבְרָם גוּי : וְהָרָה בְּפָנָא בְּאַרְעָא וְנַחַת אַבְרָם לְמַצְבֵּים לְאַתְנַחְבָּא מִמֶּן אַרְוִם מִקִּיף בְּפָנָא בְּאַרְעָא : יא וְהָרָה בְּמָא דְקָרִיב לְמִיעַל לְתַהוּם מַצְבֵּים וְקִטְרָא לְגַהֲרָא וְגַלְיָא בְּשִׁרְיָהוּן לְמַעְבְּרָא וְאַמְרָא אַבְרָם לְשִׁבִי אִתְנַחְתִּית דָּא עַד קְדוּן לָא אִסְתְּמַלִּירַת בְּכִשְׁרִיךְ וְקְדוּן יַעֲרִית אַרְוִם אִתְתַּמָּא שְׁפִירַת חַיִּיזָא אַנְתָּם : יב וְיַהִי אַרְוִם יִסְתְּמַלְרִין בִּיךְ מִצְרָאִי וְיַחְסוּן לַת שׁוֹפְרִיךְ וְיִקְרִוּן אִתְנַחְתִּית דָּא וְיִקְטַלְוּ יַהִי וְיִתֵּךְ וְקִיִּמּוּן : יג אִמְרֵי בְּכַעַר בְּצַחְתִּי אַנְתָּם בְּגִין דְּיִשְׁבִּיב

רש"י

אל ארץ כנען ועכשיו משיחו לזאת מונח : (יא) הנה נא ידעתי . מדרש אגדה עד עכשיו לא הכיר בה מתוך נביעות שבטיהם ועכשיו הכיר בה על ידי נעשה . דבר אחר מכוון העולם שעל ידי עומת הדרך חס מתכוונות עמדה ביופיה . ופשוטו של מקרא הנה נא הגיע השעה שיש לדאוג על יפוך ידעתי ימים רבים כי יפת מראה את ועכשיו אנו באים בין אנשים שמורים ומנוערים אחיהם של כושים ולא הורגו כלשה יפה . ודומה לו (בראשית יט) הנה נא אדוני סורו נא : (יג) למען ייטב לי בעבורך . יתכן

באר רחובות דקדוקי רש"י

(א) מלת ונכרכו ל' נפעל הוא אכן תדע שני מיני נפעל המה מין הראשון מוכרח לקבל הפעולה מן יד אחר נפעל (ער איו ווארן גווערקט פון איו חדרן) ולזה כוונת מדרשי אגדות הביאוס האונקלים וגם היונתן דמסר גמו על מלת ונכרכו ויתכרכו כדילך ורז"ל לומר כל העול' כולו יקבלו שפע עליהם כשכילך ע"ל כל העולם כולו כיוון כשכיל חגיגה בני וכו' וקכרכו (זיא ווארין ווערן גבענטשע דיינט וועגן) וזוין השני ל' נפעל דומה ללשון התפעל דהיינו פועל פעולת עמנו וזה כיון רש"י כמה דקאמר וזהו פשוטו של מקרא ונכרכו (זיא ווערן זיך ועלכן בענטשן) כך (מיט דיר) דהיינו כל אחד אומר לכמה תהא לאברהם וכו' : (ב) מישום דמלת הלוך ונסוע לשון מקור המוענין לשון מקור דליו עומד כמציאת זמן קבוע ומיוחד לפי זה ככללו בו כמה מסעות וזה כיון רש"י לפרקים יושב כאן חודש וכו' : (ג) מישום דמלת נא עניינה כאומלת עתה (כל' א' אינונד) ומלת ידעתי לשון עבר הוא (אין האל לאנג גווישט) וסתי' להדי והכי הוי למכתב הנה אני יודע לכן מציא רש"י בעל מדרשי אגדה עד עכשיו וכו' ור"ל לומר מלת ידעתי כולל שהיה יודע נופיה לשעבה ששמע מאחרים אבל הוא בעצמו לא הכיר בה מתוך נביעת שבטיהם ומלת נא מורה כי עכשיו הכיר בה על ידי נעשה : וחלוקה בדבר אחר שמכיל רש"י כולל מלת ידעתי שהיה יודע בעצמו נופיה לשעבר בהכרה גמורה ומלת נא מורה כי עכשיו חשש שמא תתכוה מפני עורח הדרך : וחלוקה פשוטו של מקרא קולל גס כן מלת

מכלל יופי

המלה כולעיל : (יא) (כאשר הקריב . פירושן הקריב לויתו כי הוא פועל יוצא : (הנה נא ידעתי) . אף על פי שפירוש נא עתה לא רצה לומר שלא ידע זה קודם לכן כי כבר ידע זה מיום דעתו אותה אבל כן הווי' דרך הלשון . וכן כראשית ים הנה נא אדוני (סס) הנה נא מציא עבדך חן ודעת רז"ל ידוע (יב) (ואורח יחיו) . יעמידוך בחיים שלא יהרגוך להנאתם שאהיפה תואר . וכן כמדבר לך החייהם כל נקבה שסכה ואורחה החייה (יג) (למען ייטב לי

ונקרא' כן פתא דרום וילשון ארמית גיכא ויאיכי גד דרום קס ומרוכ המוס ייכס וכן טעם כי ארץ הנכבדתני : או טעמוכי כאשר הקריב לבא מזרימה וראה אותם כעורים והנשים שמורות כעורב אז אמר לשרה אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את ולא בעבר הנהר או כהרן כנען טעם כל הנשים מרא' הן טוב .

טו

טז

טז

לוט
נת
פקו
ען
שכם
צא
תנית
יתגלי
מדנה
אל
דבחה
אבנם
ארעא
ארי
קריב
הא
את
יקרון
מון
יוטיב
לי

מגיד את
סקנו להם
ס בארץ
ריוס וכו'
לק נחלת
יורה לכנען
קדם לבית
אשתו ואחר
וכסוע
ל ויהי לז
ישראל הר
זר לו ללכת

לך לך יב יג

אונקלוס

שני בעבורך ותיחה נפשי בגללך : יד ויהי
 כבוא אברהם מצרימה ויראו המצרים את
 האשה כי יפה הוא מאד : טו ויראו אתה
 שכי פרעה ויהללו אתה אל-פרעה ותקח
 האשה בית פרעה : יו ולאברהם היטיב
 בעבורה ויהי-לו צאן-ובקר וחמורים
 נעבדים ושפחת ואתנת וגמלים : יז ויגוע
 יהודה את-פרעה נגיעים גדלים ואת-ביתו
 על-דבר שכי אשת אברהם : יח ויקרא
 פרעה לאברהם ויאמר מה-זאת-עשית לי
 למה לא-הגדת לי כי אשתך הווא :
 יט למה אמרת אחתי הוא ואקח אתה
 לי לאשה ועתה הגה אשתך קח וליך :
 כ ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו
 ואת-אשתו ואת-כל-אשר-לו : א ויעלו
 אברהם ומצרים הוא ואשתו וכל-אשר-לו
 ולוט עמו הנגבה : ב ואברהם כבר מאד במקנה
 בכסף ובהב : ג וילך למסעיו מנגבוער-
 בית-אל עד-המקום אשר-תיה שם אהלה
 בתחלה בין בית-אל ובין העי : ד ואל-
 מקום המובח אשר-עשה שם בקראשנה
 שלישי ויקרא שם אברהם בשם יהוה : ה ונס-
 ללוט קהלך את-אברהם הנה צאן-ובקר
 ואת-הלים : ו ולא-נשא אתם הארץ לשבת
 יחדו כי-תיה רכושם רב ולא יכלו לשבת

לך בדילה ותתקיים נפשי בפתחמיוכי :
 יד נהנה כד-עאל אברהם למצרים ותזו
 מצדאי ירה-אתהא ארי-שפירא היא
 לתרא : טו ותזו יתה רברבי פרעה ושכחו
 יתה לפרעה ואדברת אתהא לבית פרעה :
 טז ולאברהם אושיב בדילה ותזו-לידה
 עאן-ותורין נחמדין ועבדין ואמהן ואתנן
 ונמלין : יז ואייתי יי על-פרעה ומכתשין
 רברבין ועל-אנש ביתיה על-עיסק שכי
 אתת אברהם : יח וקרא פרעה לאברהם
 ואמר מה-דנא עבדת לי לקה לא-תחומא
 לי ארי אתמדק היא : יט ולמא אמרת
 אחתי הוא ודברית יתה לי לאנתו ובען קא
 איתמדק דבר ואיזל : כ ופקיד עלוהי פרעה
 גוברין ואלוויא יתיה ות-איתתיה-נת-כל-
 דליה : א וסליק אברהם ומצרים הוא
 ואתתיה וכל-דליה ולוט עמיה לדרומא :
 ב ואברהם תקיף דחדא בביערא בבספא
 ובהקא : ג ואול למטלנוהי מדרומא ועד-
 בית-אל עד-אתרא דפרסיה תמן משכניה
 בקדמיתא בין בית-אל ובין עי : ד לאתר
 מדבחה די-עבר תמן בקדמתא וצלי תמן
 אברהם בשמא דיי : ה ואף ללוט דאזיל
 עם-אברהם תזו עאן-ותורין ומשכנין :
 ו ולא-סוברת יתהון ארעא למיתב בחדא

יחדו רשי

ארי

יתנו לי מתנות : (יד) ויהי כבוא אברהם מצרימה : היכלו נחמד כבואם חזרויה אלל למד שהטמין אותה בתיבה ועל די שתבעו
 את המכס פתחו וראו אותה : (טו) ויהללו אותה אל פרעה : הללוה בתיבה לומר הגנה זו לעלך : (יז) ולאברהם היטיב
 פרעה בעבורה : (יז) ויגועה וגובר : כמדת ראתן לקה שהעמיש קשה לו כראשית רבה : ואת ביתו כתרומתו ועל אינה
 ביתי